इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकगर्हतिवत् (385) ज्ञेयानि। ल्यपि-प्रवल्ह्य।

(1574) "वश कान्तौ" (II-अदादिः-1080. सक. सेट्. पर.) ग्रह्यादिः।

कान्ति=इच्छा इति क्षीरस्वामी।

वाशकः-शिका, वाशकः-शिका, विवशिषकः-षिका, [1]वावशकः-शिका;
वशिता-त्री, वाशयिता-त्री, विवशिषिता-त्री; वावशिता-त्री;
[2]उशन्-न्ती, वाशयन्-न्ती, विवशिषन्-न्ती; —
वशिष्यन्-न्ती-ती, वाशयिष्यन्-न्ती-ती, विवशिषिष्यन्-न्ती-ती; —
— वाशयमानः, वाशयिष्यमाणः, — वावश्यमानः, वावशिष्यमाणः;
उट्-उशौ-उशः; — —
उशितम्-तः-तवान्, वाशितम्-तः, विवशिषितः, वावशितः-तवान्;
वशः, [3]वशा, [4]गोवशा, वशी, वाशः, [5]वाशनः,[A] विवशिषुः, वावशः;
वशितव्यम्, वाशयितव्यम्, विवशिषितव्यम्, वावशितव्यम्;
वशनीयम्, वाशनीयम्, विवशिषणीयम्, वावशनीयम्;
वश्यम्, वाश्यम्, विवशिष्यम्, वावश्यम्;
ईषद्वशः-दुर्वशः-सुवशः; — —
उश्यमानः, वाश्यमानः, विवशिष्यमाणः, वावश्यमानः;
[6]वशः, वाशः, विवशिषः, वावशः;
वशितुम्, वाशयितुम्, विवशिषितुम्, वावशितुम्;

---

1. 'न वशः' (6-1-20) इति यङि परतः वशेः संप्रसारणं न भवति।
2. शतरि, 'ग्रहिज्यावयिव्यधिवष्टिविचति—' (6-1-16) इति किति ङिति च प्रत्यये परतः संप्रसारणं भवति। तेनैवं रूपम्। एवं क्विप्-निष्ठा-क्तिनादिषु च ज्ञेयम्।
3. पचाद्यचि, तदन्तात् टापि च रूपमेवम्। वशा=मांसम्।
4. अत्र 'पोटायुवतिस्तोककतिपयगृष्टिधेनुवशा—' (2-1-65) इत्यादिना तत्पुरुष-समासः। गोवशा=वन्ध्या गौरित्यर्थः।
5. ण्यन्तात्, 'नन्दिवाशि—' (वा. 3-1-134) इत्यादिना संज्ञायां ल्युप्रत्यये रूपमेवम्।
6. 'वशिरण्योरुपसंख्यानम्' (वा. 3-3-58) इति भावे घञपवादोऽप्प्रत्ययः।

A. 'भृङ्गालीकोकिलकुङ्भिर्वाशनैः पश्य लक्ष्मण।' भ. का. 6-74.